

[Undervisningsministeren]

ningslaboratorier inden for bioteknologien. I går og i forgårs har man søgt at skabe samarbejdsprojekter om fremstød med perspektiv.

Dette er bare et eksempel på, hvordan vi står midt i udviklingen af den bioteknologiske forskning. Vi er med i front på dette felt i Danmark. Vi har fået udarbejdet et oplæg. Vi har været det land, der har præsenteret bioteknologien som et perspektiv i Eureka-sammenhæng. Og vi har netop i denne uge holdt det første bioteknologiske forum. Det er i virkeligheden lidt af en historisk begivenhed.

Regeringen planlægger som led i en dynamisk erhvervs politik at styrke forskning og udvikling over en bred front. Vi vil især søge at styrke samspillet mellem forskning og erhvervsliv, og det er klart, at netop bioteknologien er et oplagt felt for et sådant samarbejde.

Det er helt afgørende, at forskningen henlægges til kvalificerede forskningsmiljøer. Det er desuden ønskeligt, at der sker en vis koncentration af aktiviteterne, sådan at vi får skabt slagkraftige forskningsenheder, som kvalitetsmæssigt lever op til international standard. Det vil ikke mindst i den indledende fase være nødvendigt, at vi satser på nogle af de kvalificerede forskergrupper, som har markeret sig. Den grundlæggende videnopbygning må ske på disse videncentre.

Iværksættelse af det bioteknologiske program bør naturligvis afvente en grundig planlægning, hvor forskergrupper, institutioner og virksomheder i fællesskab får lejlighed til at byde på programmet, og på dette grundlag må der så foretages en prioritering mellem programmets enkelte dele. Der må ved prioriteringen lægges afgørende vægt på, at forsknings- og udviklingsaktiviteterne tilrettelægges, så der sker en styrkelse af samspillet mellem forskere, institutioner og erhvervsliv.

Forslagsstillerne peger på behovet for vurderinger af de konsekvenser, udviklingen inden for bioteknologien kan få. Hvis de nye muligheder, som bl.a. et stort program skaber, skal udnyttes optimalt, vil det være ønskeligt, at der på overordnet plan foretages analyser og vurderinger. Disse analyser skulle eksempelvis gerne kunne være grundlaget for tilrettelæggelsen af den fremtidige erhvervs- og miljøpolitik.

Der gives undertiden udtryk for, at befolkningen er utryk ved den moderne teknologi og den stadige strøm af uoverskuelige tekniske løsninger, som man præsenteres for i den offentlige debat. Og hvis man følger den offentlige debat, så forstår man godt, at nogle kan føle sig usikre og utrygge. Jeg er helt enig i, at det er vigtigt, at vi parallelt med disse initiativer, som vi er enige om, får en så bred og nuanceret folkelig debat som muligt, og det er naturligvis vigtigt, at denne folkelige debat bygger på kendsgerninger og ikke på formodninger og helt teoretiske risici. Der er behov for, at vort folkeoplysende apparat påtager sig at afmystificere bioteknologien. Der er ingen tvivl om, at også vi politikere kan være med til at eliminere en række overdrevne forestillinger om risici ved bioteknologien.

Regeringen vil ikke på nuværende tidspunkt lægge sig fast på, hvilket beløb vi skal satse, når det gælder bioteknologi. Den størrelsesorden, der er nævnt i beslutningsforslaget, passer meget godt med, hvad de tre eksperter har foreslået regeringen. Man kan spørge, om det er helt sikkert, at bioteknologi er så meget vigtigere end andre forskningsområder, f.eks. materialeforskningen, at vi allerede nu skal lægge os fast på, at bioteknologien skal have så stor en klump. Jeg gør opmærksom på, at der inden for materialeforskningen satses gevaldigt i andre lande, og vi politikere skal jo være varsomme med, at vi ikke kommer til at styre ved at kigge i bakspejlet.

Sagt på en anden måde: nu er alle i folketinget klar over, at bioteknologi er noget vigtigt. Det burde vi i virkeligheden have været klar over allerede for fem eller ti år siden, og det initiativ, der nu tages, burde måske være taget for fem eller ti år siden. Det viser, hvor farligt det er, når man fra politisk hold i detaljer vil bestemme, hvad der er perspektivrigt; så risikerer man altid at komme bagud.

Derfor skal vi passe på ikke at binde et bioteknologisk program op på så relativt snævre kasser med så relativt snævre beskrivelser, som der lægges op til i beslutningsforslaget. Dette sidste er i virkeligheden min alvorligste indvending mod beslutningsforslaget. Det kan lægge forskningen i for snævre rammer, sådan at man kommer til at forsømme det, som måske er allermost perspektivrigt, når man kommer ind i 1990'erne.